

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 27. februar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 6 til B 72 efter ønske fra Marie Krarup (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 6 til B 72:

Er ministeren enig i, at folk der har beskyttelsesbehov skal hjælpes i det første sikre land, de kommer til, og at vi ikke skal acceptere asylshopping, hvor man søger efter de bedste vilkår?

Svar:

1. Jeg er enig med spørgeren i, at det kan virke underligt, at udlændinge rejser gennem en række sikre lande, uden at søge om beskyttelse, for derefter at indrejse og søge om asyl i Danmark.

Det er mit bud, at disse udlændinge i mange tilfælde vælger at rejse den lange vej til Danmark i stedet for at søge beskyttelse i landene i nærområderne, fordi de tiltrækkes af vores velfærdssystemer.

Det ønsker regeringen at sætte en stopper for. Vi bruger enorme ressourcer på migranter, som indrejser i Danmark, men ikke har krav på beskyttelse.

Det er også derfor, at regeringen arbejder hårdt på at indføre et nyt retfærdigt og humant asylsystem, hvor vi i stedet anvender vores ressourcer på at hjælpe de flygtninge og fordrevne, der opholder sig tæt på konflikterne. Hvis vi ændrer den måde, vi i dag har indrettet vores asylsystem på, mener jeg, at vi kan minimere og måske endda undgå den problemstilling, spørgeren henviser til.

2. Men indtil regeringens arbejde med at indføre et mere retfærdigt og humant asylsystem falder på plads, er vi nødt til at forholde os til, hvordan situationen er i dag, hvor asylansøgere indrejser i Europa – og videre op til Danmark.

Efter reglerne i Dublinforordningen er vi forpligtet til at undersøge, hvilken medlemsstat der efter Dublinforordningen er ansvarlig for at behandle asylansøgningen.

25. marts 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Asyl og Visum
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 3853
Akt-id 1189333

De enkelte kriterier, der angiver, hvornår en medlemsstat er ansvarlig for at behandle en ansøgning om asyl, fremgår af Dublinforordningen.

Kriterierne for, hvilken medlemsstat der efter Dublinforordningen er ansvarlig for en asylansøgning, er i prioriteret rækkefølge:

1. Det land, hvor ansøgerens nærmeste familie opholder sig.
2. Det land, der har udstedt en opholdstilladelse eller et visum til ansøgeren.
3. Det første land, som ansøgeren ulovligt er indrejst i.
4. Det land, hvor ansøgeren først har søgt om asyl.

Det fremgår således af forordningens artikel 3, stk. 2, 1. pkt., at hvis det ikke på grundlag af kriterierne i forordningen kan afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, er det den første medlemsstat, som asylansøgningen indgives i, der er ansvarlig for behandlingen.

Som eksempel vil Italien som udgangspunkt være ansvarlig for at behandle en asylansøgning, hvis det kan bevises, at asylansøgeren er kommet over EU's ydre grænse ved at indrejse ulovligt i Italien (f.eks. over Middelhavet). Tilsvarende vil Danmark kunne blive ansvarlig for at behandle en asylansøgning, hvis det viser sig, at en person, der senere søger asyl i en anden medlemsstat, er kommet ind i EU ved ulovligt at passere den ydre grænse i Københavns Lufthavn (på et fly fra et ikke-Schengenland).

Reglerne skal bl.a. ses i lyset af, at de lande, som har en ydre grænse, som udgangspunkt har et særligt ansvar – og særlige muligheder – for at sikre, hvem der indrejser, herunder gennem systematisk grænsekontrol. Disse lande er således forpligtet til at registrere tredjelandstatsborgere i det fælles Eurodac-register.

Det forhold, at en udlænding er indrejst i Danmark fra Tyskland og søger om asyl, betyder derfor ikke, at det som udgangspunkt er Tyskland, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen. Heller ikke selvom Tyskland utvivlsomt må anses for at være et sikkert land at opholde sig i.

Mattias Tesfaye

/

Inge Fabricius